

Men jeg tror ikke, man løser det ved – for at vende tilbage til selve den forespørgselsdebat, vi har her – at dele tingene op i to rum. Der tror jeg faktisk, den inspiration og det samspil, som kan etableres mellem det offentlige og private, og som jo også foregår, kan være med til at løfte den offentlige indsats.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er hr. Per Ørum Jørgensen jo en venlig mand og måske også en anelse naiv, hvis jeg må tillade mig at sige det, i hvert fald når han siger, at danske virksomheder ikke har nogen interesse i at skjule resultater fra forskning.

Altså, Dandysagen i 1999 var jo en klar opvågning. Der var tale om at presse forskerne til ikke at offentliggøre resultater. Skam få daværende rektor for Aarhus Universitet, som bakkede Dandy og ikke sine forskere op.

Men jeg mener, det er lidt naivt, hvis man virkelig tror, at det var en enlig svale, og jeg vil i hvert fald sige, at når man har haft sin gang på et universitet i mange år, så ved man, at det ikke er en enlig svale, for der udøves med jævne mellemrum pres.

Derfor er mit spørgsmål til hr. Per Ørum Jørgensen: Er det ikke nødvendigt at have en god offentlig kontrol, og er det ikke bedre at have en god offentlig kontrol end blot at holde sig til, at man ikke tror, der er nogen, der vil fuske?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for de venlige bemærkninger fra SF's ordfører, i hvert fald den første del af dem.

Jeg ved ikke, om det er naivt at have mit udgangspunkt. Nu omtaler SF's ordfører Dandysagen, jeg er ikke sikker på, den har gavnet det omdømme og renommé, som Dandy havde. Jeg er ikke sikker på, at den var særlig befordrende. Det er også derfor, jeg gerne vil bringe den del ind, at umiddelbart skulle man jo ikke tro, at det styrker en virksomhed, at den får et dårligt omdømme og renommé. Det synes jeg et eller andet sted også er et argument, som må have en vis vægt.

Om man skal være mere kritisk? Altså, jeg har sagt flere gange, at jeg selvfølgelig synes, vi skal være kritiske over for de her ting. Men vi må så også sige, at de regler, vi har i dag, jo er

anderledes end på tidspunktet for f.eks. Dandysagen, og jeg finder egentlig, at det er fuldt forsvareligt, sådan som det foregår i dag.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg er enig med hr. Per Ørum Jørgensen i, at der er sket rigtig meget på universiteterne, fordi man rent faktisk fik foretaget nogle opstramninger og diskuteret, hvordan man håndterer det her, og der er også sket noget lovgivningsmæssigt.

Men det centrale i det her er sådan set, om vi har en god nok kontrol, i betragtning af at der kommer mere og mere samfinansiering; at der kommer flere og flere private midler ind; og at det i øvrigt er regeringens udtrykte ønske, at det skal der komme. Jeg er jo ikke på nogen som helst måde imod privat-offentligt samarbejde, men netop det, at man har fastfrosne basismidler, lægger et pres på forskerne for hele tiden også at søge private midler.

Det giver netop et behov for stærke kontrolmekanismer, så forskerne ikke står alene i den her situation, og så vi ikke risikerer, at den del af, lad os nu bare tage lægemiddelbranchen, der jo kontrollerer sig selv i sine forskningsresultater, slet ikke får nogen offentlig kontrol.

Så jeg vil godt spørge igen: Mener hr. Per Ørum Jørgensen ikke, at der faktisk er et behov for en stærkere kontrol på det her område i lyset af den udvikling, vi har i øjeblikket?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det har jo været nævnt før i debatten, og jeg vil da gerne gentage det, at hvis der er så meget som én offentlig krone i et sådant samarbejde, så er der jo, som jeg ser det, de regler og den gennemsigtighed og åbenhed, som der skal være.

Så jeg kan kun forstå ordførerens spørgsmål på den måde, at det er et spørgsmål om, hvorvidt de rent private virksomheder og deres resultater skal gennemgå en større kontrol. Jeg tror ikke, at man i praksis kan gennemføre det her, og mener heller ikke, at det er relevant, at den stund man jo har en kontrol, før præparatet kommer på markedet og dermed ud til forbrugeren. Man må som udgangspunkt tro, at ingen er interesseret i at få et dårligt renommé ved at komme med usandheder eller løgnagtigheder.